

آهنگساز : ناصر فلاحتی

شاعر : حسین احمدی

که سرسیز و خرم کند خاک را
زکوشش برآید زابر آفتاب
محیط کمال است وبالندگی
فضای شکوه خداباوری است
بود مدرسه باع اندیشه ها
شکوفا کند غنچه های یقین
محیط مقدس ، محیط زلال
محیط پیام آوران خداست
هوایش گواراتر از هر کجاست
شکوفا شود غنچه ها بی قرار
گوار زدانش شود روزگار
زنادان بنالد دل سنگ و کوه
هوای گلستان پر از زندگی است
به دانش بشوید دل از کار زشت
شود نام ایران چو البرز کوه
گلستان دانش بهاران شود

ستایش کنم ایزد پاک را
زدانش بروید گل از قلب خاک
بود مدرسه خانه‌ی زندگی
محیطی که بستان نوآوری است
شکوفا شود یک به یک غنچه ها
محیطی که می‌پرورد علم و دین
محیط تلاش است ورشد و کمال
محیط شکفتن ، زمین صفات
زمینش همه خرم و دلرباست
هوایش بهاری تر از هر بهار
طراوت زدانش شود آشکار
زданا شود زندگی با شکوه
معلم گل باع فرزانگی است
هر آنکس که خواهد که یابد بهشت
شود قله‌ی علم و دین با شکوه
کویر دل ما گلستان شود